

РЕШЕНИЕ

№ 7637

гр. София, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 08.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **1533** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба вх.№ 53-04-669/23.08.2021г. по описа на ОДОП С. при ЦУ на НАП от „Булкон-Транс“ ООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от Н. П. Х. чрез адв. В. Б. и адв. Т. Т., със съдебен адрес –гр.С., [улица], ет.2 срещу Ревизионен акт №Р-22002220002738-091-001/04.03.2021г., издаден от Т. П. Н. - орган, възложил ревизията, и Т. И. В. - ръководител на ревизията, частично потвърден с Решение № 1178/03.08.2021г. на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП в частта, с която е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 97320,31 лв., за данъчни периоди от м. 04.2015 г. до м. 05.2015 г., от м. 07.2015 г. до м. 04. 2016 г., от м. 06.2016 г. до м. 12. 2016 г., от м. 02.2017 г. до м. 08.2017 г. и от м. 10.2017 г. до м.03.2018 г.

В жалбата се излагат аргументи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт, като според процесуалния представител на жалбоподателя неоснователно е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „СТРОИТЕЛСТВО И РЕМОНТИ 50“ ЕООД, „МЪРЧ 2005 БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, „ВЕРСУС ГРУП“ ЕООД, „ДБС-ПЕТРОЛ-ИНВЕСТ“ЕООД, „РКР ГРУП“ЕООД, „ТЕКСИМ МОТОРС 1999“ ЕООД, „БАЛКАН-КАР-1992“ ЕООД и „ПИВ 1959“ ЕООД. Сочи се, че са представени писмени доказателства, въз основа на които се установява, че спорните доставки са реално осъществени. Твърди се, че

незаконосъобразно не е признато правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури за горепосочените данъчни периоди. Релевират се доводи, че непредставянето на част от документите, изискани от доставчиците на услуги по проверените СМР не означава, че ревизираното лице е участвало в данъчна измама и е знаело за извършването на такава. Тъй като спорът се заключава в това какъв е техническият и кадрови ресурс на доставчиците, дори и той да не е установен, това не води до основание да се игнорира доказателствената сила на останалите събрани доказателства, които обосновават извод за реалност на доставките. Сочи, че в този смисъл е Решение на СЕС от 13.02.2014г. по дело С-18/13 и Решение на СЕС по дело С-342/11, практиката на СЕС по съединени дела С-80/11 и С-142/11. Изтъква още, че органът по приходите се е ограничил да изследва единствено въпроси, касаещи доставчиците, но не и основния въпрос – наличие на знание у ревизираното лице, че доставките са привидни или е трябвало да знае, че участва в сделка, свързана с измама с ДДС. Заявява, че обжалваният РА е незаконосъобразен, необоснован, постановен при игнориране на представените от ревизираното дружество доказателства и мотивиран с неотнормирани аргументи. Намира, че обжалвания РА е постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от процесуалният си представител адв. Б., който поддържа жалбата и моли съда да отмени оспорения

ревизионен акт. Представя писмени бележки. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – Директора на Дирекция ОДОП С. към ЦУ на НАП, се представлява в съдебно заседание от юрк. А., която оспорва жалбата и моли съда да отхвърли същата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, III отделение, 67 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен електронно на 17.05.2021г. Жалбата до директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е подадена на 28.05.2021г. /вх. №53-06-4205 по описа на ТД –НАП С./. Решение № 1178/03.08.2021г. на Директора на ОДОП С. е връчено по електронен път на 09.08.2021г. Жалба с вх.№ 53-04-669 и адресирана до АССГ е подадена на 23.08.2021г. т.е. в преклузивния 14-дневен срок.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна-участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

По издаването на РА от компетентен орган, спазването на изискването за съдържание, форма и процесуалните правила: Съдът формира извод за издаване на РА от

компетентен орган, при спазване изискванията за съдържание, писмена форма процедура по издаването му, както и допустимост на ревизионното производство по чл.109 ДОПК. Конкретно съобрази, че със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002220002738-020-001 от 13.05.2020г., връчена на 07.07.2020г., изменена със ЗИЗВР №Р-22002220002738-020-002 от 05.10.2020г., връчена на 12.10.2020г. и ЗИЗВР №Р-22002220002738-020-003 от 30.10.2020г., връчена на 04.11.2020г., издадени от Т. П. Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., определен като компетентен орган за възлагане на ревизията /О./, на основание чл. 11, ал. 3 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/, във връзка с чл. 112. ал. 2, т. 1 от ДОПК, със Заповед № РД-01-818/10.05.2019г. на директора на ТД на НАП С. е възложено извършването на ревизия на „БУЛКОН-ТРАНС“ ООД за определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС за данъчните периоди от 01.04.2015г. до 31.03.2018г. С посочените ЗВР е определен срок за приключване на ревизията до 3 месеца от връчване на първата заповед т.е. до 07.10.2020г., изменен до 07.12.2020г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002220002738-092-001/13.01.2021г., връчен на 04.02.2021г. С доклада е направено предложение за отказ от право на приспадане данъчен кредит по получените доставки и ползвания данъчен кредит на осн. чл. 68, ал.1, т.1 и ал.2 и чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС във вр. с чл.6/9 от ЗДДС по фактури № [ЕГН]/30.04.2015г.; [ЕГН]/24.08.2015г.; [ЕГН]/30.11.2015г.; [ЕГН]/01.05.2016г.; [ЕГН]/30.05.2015г.; [ЕГН]/26.07.2016г.; [ЕГН]/27.07.2016г.; [ЕГН]/27.07.2016г.; [ЕГН]/05.09.2016г.; [ЕГН]/09.09.2016г.; [ЕГН]/15.09.2016г.; [ЕГН]/20.09.2016г.; 000000010527/09.2016г.; [ЕГН]/30.07.2016г.; [ЕГН]/29.07.2016г.; [ЕГН]/29.07.2016г.; [ЕГН]/15.08.2016г.; [ЕГН]/26.08.2016г.; [ЕГН]/22.08.2016г.;

[ЕГН]/19.08.2016г.; [ЕГН]/19.08.2016г.; [ЕГН]/22.08.2016г.; [ЕГН]/26.10.2016г.; [ЕГН]/17.10.2016г.; [ЕГН]/26.10.2016г.; [ЕГН]/26.10.2016г.; [ЕГН]/26.10.2016г.; [ЕГН]/29.11.2016г.;

[ЕГН]/30.11.2016г.; [ЕГН]/30.11.2016г.; [ЕГН]/25.11.2016г.; [ЕГН]/23.12.2016г.; [ЕГН]/29.12.2016г.; [ЕГН]/14.12.2016г.; [ЕГН]/27.02.2017г.; [ЕГН]/27.02.2017г.; [ЕГН]/28.02.2017г.; [ЕГН]/28.02.2017г.; [ЕГН]/28.02.2017г.; [ЕГН]/27.06.2017г.; [ЕГН]/28.06.2017г.; [ЕГН]/29.06.2017г., [ЕГН]/30.06.2017г.; [ЕГН]/05.07.2017г.; [ЕГН]/13.07.2017г., [ЕГН]/21.07.2017г.; [ЕГН]/11.08.2017г.; [ЕГН]/17.08.2017г.; [ЕГН]/31.08.2017г.; [ЕГН]/06.10.2017г.; [ЕГН]/25.10.2017г.; [ЕГН]/27.04.2017г.; [ЕГН]/28.04.2017г.; [ЕГН]/09.11.2017г.; [ЕГН]/20.11.2017г.; [ЕГН]/19.12.2017г.; [ЕГН]/21.12.2017г.; [ЕГН]/22.12.2017г.; [ЕГН]/28.12.2017г.; [ЕГН]/11.12.2017г.; [ЕГН]/13.12.2017г.; [ЕГН]/19.12.2017г.; [ЕГН]/28.02.2018г., издадени от

„СТРОИТЕЛСТВО И РЕМОНТИ 50“ ЕООД, „МЪРЧ 2005 БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, „ВЕРСУС ГРУП“ ЕООД, „ДБС-ПЕТРОЛ-ИНВЕСТ“ ЕООД, „РКР ГРУП“ ЕООД, „ТЕКСИМ МОТОРС 1999“ ЕООД, „БАЛКАН-КАР-1992“ ЕООД и „ПИВ 1959“ ЕООД. Ревизирият субект не е упражнил правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК и срещу издадения РД не е постъпило писмено възражение. Ревизията приключва с РА №Р-22002220002738-091-001/04.03.2021 г., издаден от Т. П. Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията

и Т. И. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 17.05.2021г.

С цел установяване на факти и обстоятелства и събиране на доказателства от значение за определяне данъчните задължения на ревизираното дружество са предприети процесуални действия, подробно описани в констативната част на ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от ревизионния акт.

На осн. чл.37, ал.2 и ал.3, чл. 53 и чл.56, ал.1 ДОПК на ревизиращото дружество е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ с №Р-22002220002738-040-001/28.05.2020г., като е изискано представяне на търговски и счетоводни документи относно ревизираните приходи. В отговор са представени доказателства с вх.№53-00-2079/11.08.20г. /договори, фактури, протоколи, пътни листа, фискални бележки и счетоводни регистри/. С Протокол №1744637/27.10.2020г. е документиран извършен преглед на наличните търговски и счетоводни документи за ревизирания период.

В хода на ревизионното производство органът по приходите е констатирал, че основна дейност на „Булкон-Транс“ ООД с ЕИК[ЕИК] през ревизирания период е строително – ремонтни дейности в т.ч. услуги с механизация. Дружеството разполага с назначени лица и строителна техника.

На основание чл. 45 от ДОПК били извършени насрещни проверки на доставчиците „СТРОИТЕЛСТВО И РЕМОНТИ 50“ ЕООД, „МЪРЧ 2005 БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, „ВЕРСУС ГРУП“ ЕООД, „ДБС-ПЕТРОЛ-ИНВЕСТ“ЕООД, „РКР ГРУП“ЕООД, „ТЕКСИМ МОТОРС 1999“ ЕООД, „БАЛКАН-КАР-1992“ ЕООД и „ПИВ 1959“ ЕООД. За резултатите от действията са съставени протоколи за извършени насрещни проверки /ПНИП/, които са описани подробно на стр. 27 от РД. Извършени са проверки в информационния масив на НАП относно кадрова и техническите обезпеченост на преките доставчици на дружеството жалбоподател.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 и чл.118 ал.2 от ДОПК и приетите по делото Заповед № РД-01-818/10.05.2019г. на директора на ТД на НАП С., с която са определени служителите, които да изпълняват функции на компетентен орган по чл.112 ал.2, т.1 и чл.119 ал.2 от ДОПК.

Решение № 1178/03.08.2021г. също е издадено от компетентен орган – директора на Д“ОДОП“ - С.. От това следва изводът, че първоначалната и последващите ЗИЗВР са издадени от компетентен за целта орган на приходната администрация, както и че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Спазен е и срокът за издаване на РА и на РД.

По делото са представени от ответника и писмени доказателства за наличие на валиден електронен подпис по смисъла на чл.24 от ЗЕДЕП, въз основа на които се установява, че към датата на възлагане на ревизията, както и към датата на издаване

на ревизионния акт, издателите на ревизионния акт са притежавали валиден електронен подпис, което свидетелства за валидно издадени електронни документи-ЗВР, РД и РА.

В хода на ревизионното производство са събрани доказателства по предвидените в ДОПК способи –връчено на жалбоподателя искане за представяне на документи и писмени възражения от задължено лице. Спазени са членове 50 и чл.53 ДОПК, с оглед на което доказателствата, събрани в хода на ревизионното производство, следва да бъдат ценени от съда на осн. чл171, ал.1 АПК вр. §2 ДР на ДОПК.

Спазена е процедурата, касаеща връчването на актовете, издадени по време на ревизията на жалбоподателя, във връзка с което последният е имал процесуална възможност в пълнота да защити правата си като представи възражение срещу РД и доказателства, както и жалба срещу РА.

По материалната законосъобразност на РА в обжалваната му част, съдът намира следното:

През данъчен период от м.04.2015г. до м.03.2018г. жалбоподателят е упражнил право на приспадане на данъчен кредит в размер 66 089,49 лв. по фактури с предмет СМР , издадени от „СТРОИТЕЛСТВО И РЕМОНТИ 50“ ЕООД, „МЪРЧ 2005 БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, „ВЕРСУС ГРУП“ ЕООД, „ДБС-ПЕТРОЛ-ИНВЕСТ“ЕООД, „РКР ГРУП“ЕООД, „ТЕКСИМ МОТОРС 1999“ ЕООД, „БАЛКАН-КАР-1992“ ЕООД и „ПИВ 1959“ ЕООД – преки доставчици на жалбоподателя.

За този данъчен период с РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС.

1. За да не признае правото на данъчен кредит по фактури, издадени от „СТРОИТЕЛСТВО И РЕМОНТИ 50“ органът е приел, че фактура №150/01.05.2016 г. с данъчна основа от 3 847,48 лв. и ДДС в размер на 769,50 лв., платена по банков път, не е отразена в дневника за продажби на доставчика. Формиран е извод, че посочените лица в договор с предмет предоставяне на персонал, изброени е приложение 1 към договора не са достатъчно, относно тях няма налични идентификационни данни, следователно не са били част от персонала на дружеството доставчик. В тази връзка е формирано заключение, че фактура №108/24.08.2015 г., данъчна основа от 12 273,60 лв. и ДДС в размер на 2 454,72 лв., издадена във връзка с гореспоменатия договор е издадена без основание. Аналогични са направените констатации и изводи по отношение на ангажирания договор за предоставяне на персонал от 30.10.2015 г. и издадената към него фактура №123/30.11.2015 г. с данъчна основа от 7 113,54 лв. и ДДС в размер на 1422,71 лв. За осъществената доставка на услуги от дружеството жалбоподател са представени следните писмени доказателства: договор за продажба на строителен фургон, договор за предоставяне на персонал, приемо – предавателни протоколи, Протокол /без дата/ за наем на персонал за длъжностите багерист и шофьори. Посочени са отработените дни, трудовото възнаграждение и обект. По отношение

фактура №97/30.04.2015г. с данъчна основа 11 777,68лв и ДДС в размер 2 355,54лв. органът е приел, че по сключения договор за СМР от 13.10.2015 с предмет СМР на обект Реконструкция и модернизация на съществуваща стопанска сграда/постройка –кравеферма [населено място], в приложение №1 към него е извършена разбивка на ремонтните дейности, в резултат на което са били и представени протоколи от №1 до №6 , които били издадени преди датата на сключване на договора.

2. Относно „МЪРЧ 2005 БЪЛГАРИЯ“ ЕООД , за да не признае правото на данъчен кредит, органа е приел, че от страна на ревизираното лице не е представена информация за какво са използвани закупените евро-палети 2 000 бр. От ревизираното дружество са представени договор за спонсорство и реклама, фактура №5028/30.05.2015г.,с приложен фискален бон от 30.05.2015 г. за платена сума в брой в размер на 12 000,00 лв., както и стокови разписки №45/01.06.2015 г. и №46/02.06.2015 г. и пътен лист №088221 от 02.06.2015 г. за извършен транспорт с М. с рег. номер СА8450ВР. посочено е, че фактурата е отразена по сметка 304 /Стоки/.

3. Относно „ВЕРСУС ГРУП“ ЕООД е посочено, че през ревизирания период на издадените фактури, дружеството не е разполагало с наемани лица по трудови и извънтрудови правоотношения, не е представило справка за фактурираните материали, не се установява дали придобитите материали са във връзка с извършваната дейност.

4. Относно „ДБС-ПЕТРОЛ-ИНВЕСТ“ ЕООД, е установено, че дружеството е представило четири/ фактури с предмет „авточасти и транспорт“, ППП и фискални бонове. От страна на жалбоподателя са представени копия на 4 /четири/ фактури, хронологичен регистър на сч. сметка 501, сч. сметка 411 с кореспонденция със сч. сметка 702 и сч. сметка 703 и начислен ДДС със сч. сметка 4532, разчетно-платежна ведомост и договор за услуга. След анализ на представените документи, органите по приходите приели, че не са налице данни за назначени лица на длъжност шофьор, както и че не може да се установи на кои превозни средства са извършени ремонти, къде са вложени резервните части, къде са извършени ремонтите, и кое лице ги е извършило.

5. Относно „РКР ГРУП“ ЕООД е посочено, че дружеството е представило: 8 бр. фактури. В резултат на извършена проверка в информационния масив на НАП е установено, че „РКР ГРУП“ ЕООД е подало информация за 11 лица назначени по трудови правоотношения, на длъжност: шофьор, началник склад, специалист продажби и ръководител техническа поддръжка.

6. По отношение на декларираните доставки от „ТЕКСИМ-МОТОРС-1999“ ЕООД по 21 бр. фактури,били представени копия на фактурите, ведно с описи на резервните части и фискалните бонове. В резултат на извършена проверка в информационния масив на НАП е установено, че „ТЕКСИМ-МОТОРС-1999“ ЕООД е подало информация за 1 /едно/ лице, наето по трудови правоотношения, на длъжност управител.

7. Относно „БАЛКАН-КАР-1992“ ЕООД били представени копия на 12 бр.

фактури От ревизираното лице са представени копия на фактурите, фискални бонове и ППП. В резултат на извършена проверка в информационния масив на НАП е установено, че „БАЛКАН-КАР-1992“ ЕООД е подало информация за наети 11 /единадесет/ лица на длъжност: кофражист, арматурист, общ работник, ръководител група строителство, шофьор, ръководител отдел маркетинг и рекламен агент.

8. Относно „ПИВ 1959“ ЕООД, от ревизираното лице са представени копия на фактурите и фискални бонове. В резултат на извършена проверка в информационния масив на НАП е установено, че от доставчика са декларирани 11 /единадесет/ лица, наети по трудови правоотношения, на длъжност: кофражист, арматурист, общ работник, ръководител група строителство, шофьор, ръководител отдел маркетинг и рекламен агент.

9. По отношение на доставчиците на резервни части и авторемонтни услуги, по фактурите, издадени от „ВЕРСУС ГРУП“ ЕООД, „ДБС-ПЕТРОЛ-ИНВЕСТ“ ЕООД, „РКР ГРУП“ ЕООД, „ТЕКСИМ МОТОРС 1999“ ЕООД, „БАЛКАН-КАР-1992“ ЕООД и „ПИВ 1959“ ЕООД е направен извод, че не може да се установи на кои превозни средства са извършени ремонти, къде са вложени резервните части, къде са извършени ремонтите, и кое лице ги е извършило, както и че не може да се установи дали ползвания данъчен кредит по фактурите, издадени от процесните доставчици е свързан с извършваната дейност от ревизираното дружество.

По тези съображения решаващия орган е потвърдил оспорения РА.

В първото по делото о.с.з., проведено на 12.04.2022г. ответникът, с нарочна писмена молба моли съда да бъде открито производство по оспорване автентичността на документите, представени от ревизираното лице с вх.№53-00-2079/11.08.2020г. в ТД на НАП С., с твърдения, че подписите, фигуриращи във фактурите, приемо-предавателните протоколи и договорите не са подписани от управителите на търговските дружества, и в този смисъл се явяват неавтентични. Съдът с Разпореждане от 22.04.2022г. е изискал от жалбоподателя на ос. Чл.193, ал.2 от ГПК изрично да заяви дали желае да се ползва от фактурите, приемо-предавателните протоколи и договорите в качеството им на частни свидетелстващи документи. С молба от 09.05.2022г. пълномощника на оспорващата страна изрично е заявил, че ще се ползва от оспорените частни писмени документи. С определение от 10.05.2022г. съдът е открил производство по оспорване автентичността на частните документи и е разпределил доказателствената тежест съобразно чл.193, ал.3 от ГПК върху страната, която е представила документите – върху жалбоподателя. Същият не е ангажирал доказателства съобразно разпределената му доказателствена тежест по чл.193, ал.3 ГПК, поради което съдът приема оспорването за доказано, респ. оспорените документи не съдържат автентичен подпис на управител/представител на доставчика

В хода на съдебното производство не се представят нови доказателства.

По делото е приета без възражения на страните ССЕ, съгласно заключението на която в счетоводството на жалбоподателя и неговите справки декларации и дневниците за покупки по ЗДДС са отразени всички процесии фактури, като това е

станало по периоди, както следва:

за данъчен период 01.04.2015 - 30.04.2015 г. подадена СД с вх. № 22141744727/14.05.2015 г.

Ф-ра №	Дата	Контрагент	Предмет	ДО	ДДС	Общо
[ЕГН]	30.04.2015	Строителство и ремонти 50	Услуга - СМР по протокол	11777,68	2355,54	14133,22
		общо		11777,68	2355,54	14133,22

	Декларирано	Установено	Разлика
Начислен ДДС	13486,39	13486,39	0,00
Данъчен кредит	13377,10	11021,56	2355,54
Резултат /ДДС за внасяне/възст.	109,29	2464,83	2355,54

за данъчен период 01.05.2015 - 31.05.2015 г. подадена СД с вх. № [ЕГН]/15.06.2015 г.

Ф-ра №	Дата	Контрагент	Предмет	ДО	ДДС	Общо
[ЕГН]	30.05.2015	М. 2005 България ЕООД	Стока	10000,00	2000,00	
		общо		10000,00	2000,00	

	Декларирано	Установено	Разлика
Начислен ДДС	2000,00	2000,00	0,00
Данъчен кредит	2176,37	176,37	2000,00
Резултат /ДДС за внасяне/възст.	176,37	1823,63	2000,00

за данъчен период 01.08.2015 - 31.08.2015 г. подадена СД с вх. № 22141789708/14.09.2015 г.

Ф-ра №	Дата	Контрагент	Предмет	ДО	ДДС	Общо
[ЕГН]	24.08.2015	Строителство и ремонти 50	Услуга - СМР по протокол	12273,63	2454,73	1472
		общо		12273,63	2454,73	1472

	Декларирано	Установено	Разлика
Начислен ДДС	3996,84	3996,84	0,00
Данъчен кредит	3658,44	1203,71	2454,73
Резултат /ДДС за внасяне/възст.	338,40	2793,13	2454,73

за данъчен период 01.11.2015 - 30.11.2015 г. подадена СД с вх. № 22141823350/14.12.2015 г.

Ф-ра №	Дата	Контрагент	Предмет	ДО	ДДС	Общо
[ЕГН]	30.11.2015	Строителство и ремонти 50	Услуга - СМР по протокол	7113,54	1422,71	853
		общо		7113,54	1422,71	853

	Декларирано	Установено	Разлика
Начислен ДДС	2952,30	2952,30	0,00
Данъчен кредит	2616,98	1194,27	1422,71
Резултат /ДДС за внасяне/възст.	335,37	1758,03	1422,71

за данъчен период 01.05.2016 - 31.05.2016 г. подадена СД с вх. № 22141893898/14.06.2016 г.

№	Дата	Контрагент	Предмет	ДО	ДДС	Общо
[ЕГН]	01.05.2016	Строителство и ремонти 50	Актив - строителен фургон	3847,48	769,50	461
		общо		3847,48	769,50	461

	Декларирано	Установено	Разлика
Начислен ДДС	1264,00	1264,00	0,00
Данъчен кредит	1248,39	478,89	769,50
Резултат /ДДС за внасяне/възст.	15,61	785,11	769,50

за данъчен период 01.07.2016 - 31.07.2016 г. подадена СД с вх. № 22141917557/15.08.2016 г.

ф-ра №	Дата	Контрагент	Предмет	ДО	ДДС	Общо
[ЕГН]	26.07.2016	РКР Г. ЕООД	Стока - гуми по опис	5666,67	1133,33	6800,00
[ЕГН]	27.07.2016	РКР Г. ЕООД	Стока - С. mdgnatek	4250,00	850,00	5100,00

[ЕГН]	27.07.2016	РКР Г. ЕООД	Стока - гуми по опис	5000,00	1000,00	600
[ЕГН]	30.07.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	Стока - авточасти	8000,00	1600,00	960
[ЕГН]	29.07.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	Стока - авточасти	8000,00	1600,00	960
[ЕГН]	29.07.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	Стока - резервни части	8000,00	1600,00	960
		общо		38916,67	7783,33	4670

	Декларирано	Установено	Разлика
Начислен ДДС	9870,00	9870,00	0,00
Данъчен кредит	9547,09	1763,76	7783,33
Резултат /ДДС за внасяне/възст.	322,91	8106,24	7783,33

за данъчен период 01.08.2016 - 31.08.2016 г. подадена СД с вх. № 22141929435/14.09.2016 г.

№	Дата	Контрагент	Предмет	ДО	ДДС	Общо
[ЕГН]	15.08.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	Стока - авточасти	4000,00	800,00	480
[ЕГН]	26.08.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	Стока - авточасти	2000,00	400,00	240
[ЕГН]	22.08.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	Услуга - авторемонтни услуги по договор	6000,00	1200,00	720
[ЕГН]	19.08.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	Услуга - авторемонтни услуги по договор	8000,00	1600,00	960
[ЕГН]	19.08.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	Стока - авточасти	5500,00	1100,00	660
[ЕГН]	22.08.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	Услуга- авторемонтни	7000,00	1400,00	840

			услуги по договор			
			общо	32500,00	6500,00	39000,00

	Декларирано	Установено	Разлика
Начислен ДДС	7198,00	7198,00	0,00
Данъчен кредит	7180,29	680,29	6500,00
Резултат /ДДС за внасяне/възст.	17,71	6517,71	6500,00

за данъчен период 01.09.2016 - 30.09.2016 г. подадена СД е вх. № 22141934692/14.10.2016 г.

ф-ра №	Дата	Контрагент	Предмет	ДО	ДДС	Общо
00000000101	05.09.2016	РКР Г. ЕООД	Консумативи - авточасти	7350,00	1470,00	8820,00
00000000102	09.09.2016	РКР Г. ЕООД	Стока - авточасти по опис	6980,00	1396,00	8376,00

00000000103	15.09.2016	РКР Г. ЕООД	Услуга-авторемонтни услуги по протокол	3680,00	736,00	441
00000000104	20.09.2016	РКР Г. ЕООД	Стока - авточасти по опис	5640,00	1128,00	676
00000000105	27.09.2016	РКР Г. ЕООД	Услуга-авторемонтни услуги	7350,00	1470,00	882
			общо	31000,00	6200,00	3720

	Декларирано	Установено	Разлика
Начислен ДДС	7496,00	7496,00	0,00
Данъчен кредит	7738,66	1538,66	6200,00
Резултат /ДДС за внасяне/възст.	-242,66	5957,34	6200,00

за данъчен период

01.10.2016 -

31.10.2016 г.

подадена СД е вх. № 22141953246/14.11.2016 г.

№	Дата	Контрагент	Предмет	до	ДДС	Общо
[ЕГН]	26.10.2016	Г. - моторс 1999 ЕООД	Материали - авточасти	6000,00	1200,00	720
[ЕГН]	17.10.2016	Г. - моторс 1999 ЕООД	Материали - авточасти	3000,00	600,00	360
[ЕГН]	26.10.2016	Г. - моторс 1999 ЕООД	Материали - авточасти	2000,00	400,00	240
[ЕГН]	26.10.2016	Г. - моторс 1999 ЕООД	Материали - авточасти	8000,00	1600,00	960
[ЕГН]	26.10.2016	Г. - моторс 1999 ЕООД	Материали - авточасти	1500,00	300,00	180
			общо	20500,00	4100,00	2460

	Декларирано	Установено	Разлика
Начислен ДДС	5042,00	5042,00	0,00
Данъчен кредит	4824,00	724,00	4100,00
Резултат /ДДС за внасяне/възст.	218,00	4318,00	4100,00

за данъчен период

01.11.2016 -

30.11.2016 г.

додалена СД с вх. № 22141965323/14.12.2016 г.

ф-ра №	Дата	Контрагент	Предмет	ДО	ДДС	Общо
[ЕГН]	29.11.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	Материали - авточасти	3000,00	600,00	3600,00
[ЕГН]	30.11.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	Материали - авточасти	1250,00	250,00	1500,00
[ЕГН]	30.11.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	Материали - авточасти	2000,00	400,00	2400,00
[ЕГН]	25.11.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	Материали - авточасти	4000,00	800,00	4800,00

	Декларирано	Установено	Разлика
Начислен ДДС	2798,00	2798,00	0,00
Данъчен кредит	2762,36	712,36	2050,00
Резултат /ДДС за внасяне/възст.	35,64	2085,64	2050,00

за данъчен период

01.12.2016 -

31.12.2016 г.

додалена СД с вх. № 22141977422/16.01.2017 г.

№	Дата	Контрагент	Предмет	ДО	ДДС	Общо
[ЕГН]	23.12.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	Материали - авточасти	2000,00	400,00	2400,00
[ЕГН]	29.12.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	Материали - авточасти	1500,00	300,00	1800,00
[ЕГН]	14.12.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	Материали - авточасти	4000,00	800,00	4800,00
		общо		7500,00	1500,00	9000,00

	Декларирано	Установено	Разлика
Начислен ДДС	5140,40	5140,40	0,00
Данъчен кредит	5085,24	3585,24	1500,00
Резултат /ДДС за внасяне/възст.	55,16	1555,16	1500,00

за данъчен период 01.02.2017-28.02.2017 г. додалена СД с вх. № 22142001526/14.03.2017 г.

№	Дата	Контрагент	Предмет	ДО	ДДС	Общо
---	------	------------	---------	----	-----	------

[ЕГН]	27.02.2017	Д. - петрол инвест ЕООД	Материали - резервни части	6250,00	1250,00	7500,00
[ЕГН]	27.02.2017	Д. - петрол инвест ЕООД	Услуга- транспорт и доставки	2000,00	400,00	2400,00
[ЕГН]	28.02.2017	Д. - петрол инвест ЕООД	Материали - авточасти	5500,00	1100,00	6600,00
[ЕГН]	28.02.2017	Д. - петрол инвест ЕООД	Транспортна услуга	3000,00	600,00	3600,00
[ЕГН]	28.02.2017	Б. - К. 1992 ЕООД	Материали и части	6500,00	1300,00	7800,00
			общо	23250,00	4650,00	27900,00

	Декларирано	Установено	Разлика
Начислен ДДС	5669,20	5669,20	0,00
Данъчен кредит	5181,13	531,13	4650,00
Резултат /ДДС за внасяне/възст.	488,07	5138,07	4650,00

за данъчен период **01.04.2017-30.04.2017 г.** подадена СД с вх. № 22142026401/15.05.2017 г.

а №	Дата	Контрагент	Предмет	ДО	ДДС	Общо
Н]	27.04.2017	В. груп ЕООД	Материали - резервни части	2458,33	491,67	295
Н]	28.04.2017	В. груп ЕООД	Материали - резервни части	4118,33	823,67	494
			общо	6576,66	1315,34	789

	Декларирано	Установено	Разлика
Начислен ДДС	4548,20	4548,20	0,00
Данъчен кредит	4528,79	3213,45	1315,34
Резултат /ДДС за внасяне/възст.	19,41	1334,75	1315,34

за данъчен период **01.06.2017-30.06.2017 г.** подадена СД с вх. № 22142051123/14.07.2017 г.

а №	Дата	Контрагент	Предмет	ДО	ДДС	Общо
[ЕГН]	27.06.2017	Б.-кар 1992 ЕООД	Материали - акумулатори	5870,00	1174,00	704
[ЕГН]	28.06.2017	Б. - кар 1992 ЕООД	Материали - гуми по опис	4955,00	991,00	594
[ЕГН]	29.06.2017	Б.-кар 1992 ЕООД	Материали - гуми по опис	5050,00	1010,00	606
[ЕГН]	30.06.2017	Б. - кар 1992 ЕООД	Материали - акумулатори	4125,00	825,00	495
			общо	20000,00	4000,00	2400

	Декларирано	Установено	Разлика
Начислен ДДС	4658,20	4658,20	0,00
Данъчен кредит	4652,72	652,72	4000,00
Резултат /ДДС за внасяне/възст.	5,48	4005,48	4000,00

за данъчен период **01.07.2017 - 31.07.2017** подадена СД с вх. № 22142063458/14.08.2017

а №	Дата	Контрагент	Предмет	ДО	ДДС	Общо
-----	------	------------	---------	----	-----	------

[ЕГН]	05.07.2017	Б. - кар 1992 ЕООД	Материали - акумулатори	6300,00	1260,00	7560,00
		общо		6300,00	1260,00	7560,00

	Декларирано	Установено	Разлика
Начислен ДДС	1812,00	1812,00	0,00
Данъчен кредит	1790,35	530,35	1260,00
Резултат /ДДС за внасяне/възст.	21,65	1281,65	1260,00

за данъчен период **01.08.2017 - 31.08.2017** подадена СД с вх. № **22142076183/14.09.2017**

№	Дата	Контрагент	Предмет	ДО	ДДС	Общо
[ЕГН]	13.07.2017	Б. - кар 1992 ЕООД	Материали - гуми по опис	4850,00	970,00	582
[ЕГН]	21.07.2017	Б. - кар 1992 ЕООД	Материали - гуми по опис	3208,33	641,67	385
[ЕГН]	11.08.2017	Б. - кар 1992 ЕООД	Материали - акумулатори	5050,00	1010,00	606
[ЕГН]	17.08.2017	Б. - кар 1992 ЕООД	Материали - гуми по опис	4950,00	990,00	594
[ЕГН]	31.08.2017	Б. - кар 1992 ЕООД	Материали - гуми по опис	7500,00	1500,00	900
		общо		25558,33	5111,67	3067

	Декларирано	Установено	Разлика
Начислен ДДС	6581,00	6581,00	0,00
Данъчен кредит	6511,10	1399,43	5111,67
Резултат /ДДС за внасяне/възст.	69,90	5181,57	5111,67

за данъчен период **01.11.2017-30.11.2017** подадена СД с вх. № **22142111972/14.12.2017**

ф-ра №	Дата	Контрагент	Предмет	до	ДДС	Общо
[ЕГН]	06.10.2017	Б. - кар 1992 ЕООД	Материали - акумулатори	6500,00	1300,00	7800,00
[ЕГН]	25.10.2017	Б. - кар 1992 ЕООД	Материали - доставка на гуми	7000,00	1400,00	8400,00
[ЕГН]	09.11.2017	ПИВ 1959 ЕООД	Материали - доставка на гуми	4233,33	846,67	5080,00
[ЕГН]	20.11.2017	ПИВ 1959 ЕООД	Материали - акумулатори	2850,00	570,00	3420,00
		общо		20583,33	4116,67	24700,00

	Декларирано	Установено	Разлика
Начислен ДДС	4550,00	4550,00	0,00
Данъчен кредит	4426,19	309,52	4116,67
Резултат /ДДС за внасяне/възст.	123,81	4240,48	4116,67

за данъчен период **01.12.2017-31.12.2017** подадена СД с вх. № **22142111972/14.12.2017**

ф-ра №	Дата	Контрагент	Предмет	ДО	ДДС	Общо
[ЕГН]	19.12.2017	ПИВ 1959 ЕООД	Акумулатори	5500,00	1100,00	6600,00
[ЕГН]	21.12.2017	ПИВ 1959 ЕООД	Материали	7000,00	1400,00	8400,00

[ЕГН]	22.12.2017	ПИВ 1959 ЕООД	Материали доставка по опис	5000,00	1000,00	6000,00
[ЕГН]	28.12.2017	ПИВ 1959 ЕООД	Гуми	4000,00	800,00	4800,00
[ЕГН]	11.12.2017	ПИВ 1959 ЕООД	Акумулатори	7500,00	1500,00	9000,00
[ЕГН]	13.12.2017	ПИВ 1959 ЕООД	Гуми	8000,00	1600,00	9600,00
[ЕГН]	19.12.2017	ПИВ 1959 ЕООД	Гуми	500,00	100,00	600,00
		общо		37500,00	7500,00	45000,00

	Декларирано	Установено	Разлика
Начислен ДДС	8920,00	8920,00	0,00
Данъчен кредит	8886,55	1386,55	7500,00
Резултат /ДДС за внасяне/възст.	33,45	7533,45	7500,00

за данъчен период **01.01.2018-31.01.2018** подадена СД е вх. №22142139945 /14.02.2018

ф-ра№	Дата	Контрагент/получател	Предмет	ДО	ДДС	Общо
[ЕГН]	03.01.2018	Б. строй ООД	услуга	4050,00	810,00	4860,00
[ЕГН]	17.01.2018	Б. строй ООД	услуга	3960,00	792,00	4752,00
[ЕГН]	30.01.2018	Б. строй ООД	услуга	4000,00	800,00	4800,00
		общо		12010,00	2402,00	14412,00

	Декларирано	Установено	Разлика
Начислен ДДС	842,00	3244,00	2402,00
Данъчен кредит	606,56	606,56	0,00
Резултат /ДДС за внасяне/възст.	235,44	2637,44	2402,00

за данъчен период **01.03.2018-31.03.2018** подадена СД е вх. №222142166168 /16.04.2018

ф-ра №	Дата	Контрагент	Предмет	ДО	ДДС	Общо
[ЕГН]	28.02.2018	ПИВ 1959 ЕООД	Материали	5000,00	1000,00	6000,00
		общо		5000,00	1000,00	6000,00

	Декларирано	Установено	Разлика
Начислен ДДС	1100,00	1100,00	0,00
Данъчен кредит	1049,02	49,02	1000,00
Резултат /ДДС за внасяне/възст.	50,98	1050,98	1000,00

Относно въпрос № : 2. Включени ли са процесите фактури в справките - декларации за ДДС и в дневниците за продажби за съответните периоди на този доставчик,

начислен ли е данък върху добавената стойност от доставчиците и отразен ли е като задължение към бюджета, ВЛ дава следния отговор:

Строителство и ремонти 50 - на стр.53 от делото(представляваща стр.23 от РД) от проверяващите е посочено, че този доставчик не е отразил в своя дневник за продажби по ЗДДС само фактура 150/01,05,2016г. с данъчна основа 3847,48лв. и ДДС = 769,50лв., за която фактура после с Решението на ОДОП е направена корекция и е отменено от Директора на ОДОП отказването на правото на данъчен кредит по сделката, както и направената корекция в хода на ревизионното производство за ползваното право на данъчен кредит по тази доставка;

С отговора на НАП техен изходящ номер ИТ1-01-81#1/13.09.2022г. е даден отговор, който не кореспондира с установеното от проверяващите, дотолкова, че посочената като невключена фактура 150/01,05,2016г. с данъчна основа 3847,48лв. и ДДС = 769,50лв. е включена със същия номер, сума и ДДС, а с различна дата 01,04,2016г. и фигурира под номер 20 в справката, която е представена като отговор от НАП до вещото лице.

Следователно може да се направи извод, че процесите фактури, издадени от доставчика Строителство и ремонти 50 са включени в неговите дневници за продажби по ЗДДС.

М. 2005 България ЕООД - на стр.53 на гърба от делото(представляваща стр.24 от РД) от проверяващите е посочено, че жалбоподателя е отразил в своя дневник покупки процесната фактура от този доставчик, която е издадена на жалбоподателя, но няма данни за направена служебна проверка дали същата е вкл. в дневника за продажби на доставчика

С отговора на НАП техен изходящ номер 11 20-00-255#1/14.09.2022г. е даден отговор, че има данни за включена фактура No [ЕГН], издадена на Б. транс ООД в дневник за продажби за м.05,2015г. на доставчика М. 2005 България ЕООД на стойност 10000лв.

Следователно може да се направи извод, че процесната фактура, издадена от доставчика М. 2005 България ЕООД е включена в негов дневник за продажби по ЗДДС

РКР Г. ЕООД - на стр.55 на гърба и стр.56 от делото(представляващи стр.28 и стр.29 от РД) от проверяващите е посочено, че този доставчик е отразил в своя дневник покупки по ЗДДС осемте процесии фактури, които са издадени на жалбоподателя, но няма данни за направена служебна проверка дали същите са вкл. в дневника за продажби на доставчика

С отговора на НАП техен изходящ номер 10-20-00-463/16.09.2022г., който е входиран в АССГ с вх.номер 35917/10,10,2022г. е даден отговор, че доставчика РКР Г. ЕООД е включил в своите Дневници за продажби по ЗДДС всички процесии фактури, които са издадени на жалбоподателя.

Т. - моторс 1999 ЕООД - на стр.57 на гърба от делото(представляваща стр.32 от РД) от проверяващите е посочено, че този доставчик е отразил в своя дневник за покупки по ЗДДС процесите фактури, които са издадени на жалбоподателя, но няма данни

за направена служебна проверка дали същите са вкл. в дневника за продажби на доставчика

С отговора на НАП техен изходящ номер 10-20-00-463/16.09.2022г., който е входиран в АССГ с вх.номер 35917/10,10,2022г. е даден отговор, че доставчика Т. - М. - 1999 ЕООД е включил в своите Дневници за продажби по ЗДДС всички процесии фактури, които са издадени на жалбоподателя.

Д. - петрол инвест ЕООД - на стр.54 на гърба от делото(представляваща стр.26 от РД) от проверяващите е посочено, че този доставчик е отразил в своя дневник за покупки по ЗДДС четирите процесии фактури, които са издадени на жалбоподателя, но няма данни за направена служебна проверка дали същите са вкл. в дневника за продажби на доставчика.

С отговора на НАП техен изходящ номер 10-20-00-463/16.09.2022г., който е входиран в АССГ с вх.номер 35917/10,10,2022г. е даден отговор, че доставчика Д. - Петрол Инвест ЕООД е включил в своите Дневници за продажби по ЗДДС всички процесии фактури, които са издадени на жалбоподателя.

Б. - кар 1992 ЕООД- на стр.58 на гърба от делото(представляваща стр.34 от РД) от проверяващите е посочено, че този доставчик е отразил в своя дневник за покупки по ЗДДС процесии фактури, които са издадени на жалбоподателя, но няма данни за направена служебна проверка дали същите са вкл. в дневника за продажби на доставчика

С отговора на НАП техен изходящ номер 10-20-00-463/16.09.2022г., който е входиран в АССГ с вх.номер 35917/10,10,2022г. е даден отговор, че доставчика Б. - кар 1992 ЕООД е включил в своите в своите Дневници за продажби по ЗДДС всички процесии фактури, които са издадени на жалбоподателя.

В. груп ЕООД - на стр.54 от делото(представляваща стр.25 от РД) от проверяващите е посочено, че този доставчик е отразил в своя дневник за покупки по ЗДДС двете процесии фактури, които са издадени на жалбоподателя, но няма данни за направена служебна проверка дали същите са вкл. в дневника за продажби на доставчика.

С отговора на НАП техен изходящ номер 10-20-00-463/16.09.2022г., който е входиран в АССГ с вх.номер 35917/10,10,2022г. е даден отговор, че доставчика В. груп ЕООД е отразил в своя дневник за продажби по ЗДДС двете процесии фактури, които са издадени на жалбоподателя.

ПИВ 1959 ЕООД- на стр.59 на гърба от делото(представляваща стр.36 от РД) от проверяващите е посочено, че този доставчик е отразил в своя дневник за покупки по ЗДДС процесии фактури, които са издадени на жалбоподателя, но няма данни за направена служебна проверка дали същите са вкл. в дневника за продажби на доставчика.

С отговора на НАП техен изходящ номер 10-20-00-463/16.09.2022г., който е входиран в АССГ с вх.номер 35917/10,10,2022г. е даден отговор, че доставчика ПИВ 1959 ЕООД е включил в своите Дневници за продажби по ЗД ДС всички процесии фактури, които са издадени на жалбоподателя.

По въпрос № 3 Извършени ли са разплащания по процесите фактури, ССЕ е проследила извършените плащания по спорните фактури, изготвено в табличен вид:

Дата	Контрагент/доставчик	ДО	ДДС	Общо	плащане	сума	дата	на стр./при л.
2	3	4	5	6	7 8 9 10			
0.04.2015	Строителство и ремонти 50	11777,68	2355,54	14133,22	Не са приложени банкови извлечения			
4.08.2015	Строителство и ремонти 50	12273,63	2454,73	14728,36	Не са приложени банкови извлечения			
0.11.2015	Строителство и ремонти 50	7113,54	1422,71	8536,25	Не са приложени банкови извлечения			
1.05.2016	Строителство и ремонти 50	3847,48	769,50	4616,98	Не са приложени банкови извлечения			
		35012,33	7002,47	42014,80				

N2 ф-ра	Дата	Контрагент/доставчик	ДО	ДДС	Общо	плащане	сума	дата	на стр./при л.
[ЕГН]	30.05.2015	М. 2005 България ЕООД	10000,00	2000,00	12000,00	в брой	12000	не се чете	132 гръб/дел 0

10000,00

2000,0 **I 12000,00**

№ ф-ра	Дата	Контрагент	до	ДДС	Общо	плащане	сума	дата	на стр./при л.
000000533	26.07.2016	PKP Г. ЕООД	5666,67	1133,33	6800,00	в брой	6800	11.08.2016	279/1
[ЕГН]	27.07.2016	PKP Г. ЕООД	4250,00	850,00	5100,00	в брой	5100	11.08.2016	277/1
[ЕГН]	27.07.2016	PKP Г. ЕООД	5000,00	1000,00	6000,00	в брой	6000	11.08.2016	275/1
[ЕГН]	05.09.2016	PKP Г. ЕООД	7350,00	1470,00	8820,00	в брой	8820	13.10.2016	273/1
[ЕГН]	09.09.2016	PKP Г. ЕООД	6980,00	1396,00	8376,00	в брой	8376	13.10.2016	271/1
[ЕГН]	15.09.2016	PKP Г. ЕООД	3680,00	736,00	4416,00	в брой	4416	13.10.2016	262/1
[ЕГН]	20.09.2016	PKP Г. ЕООД	5640,00	1128,00	6768,00	в брой	6768	13.10.2016	269/1
[ЕГН]	27.09.2016	PKP Г. ЕООД	7350,00	1470,00	8820,00	в брой	8820	13.10.2016	265/1
			45916,67	9183,33	55100,00				

№ ф-ра	Дата	Контрагент/доставчик	ДО	ДДС	Общо	плащане	сума	Дата	на стр./при л.
[ЕГН]	30.07.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	8000,00	1600,00	9600,00	в брой	2400	29.07.2016	437/2
[ЕГН]	29.07.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	8000,00	1600,00	9600,00	в брой	9600	29.07.2016	439/2
[ЕГН]	29.07.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	8000,00	1600,00	9600,00	в брой	9600	29.07.2016	441/2
[ЕГН]	15.08.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	4000,00	800,00	4800,00	в брой	4800	15.08.2016	435/2
[ЕГН]	26.08.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	2000,00	400,00	2400,00	в брой	2400	26.08.2016	430/2
[ЕГН]	22.08.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	6000,00	1200,00	7200,00	в брой	7200	22.08.2016	447/2
[ЕГН]	19.08.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	8000,00	1600,00	9600,00	в брой	9600	не се чете	444/2
[ЕГН]	19.08.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	5500,00	1100,00	6600,00	в брой	6600	19.08.2016	433/2

[ЕГН]	22.08.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	7000,00	1400,00	8400,00	в брой	8400	22.08.2016	450/2
[ЕГН]	26.10.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	6000,00	1200,00	7200,00	в брой	7200	26.10.2016	420/2
[ЕГН]	17.10.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	3000,00	600,00	3600,00	в брой	3600	17.10.2016	428/2
[ЕГН]	26.10.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	2000,00	400,00	2400,00	в брой	2400	26.10.2016	424/2
[ЕГН]	26.10.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	8000,00	1600,00	9600,00	в брой	9600	26.10.2016	422/2
[ЕГН]	26.10.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	1500,00	300,00	1800,00	в брой	1800	26.10.2016	426/2
[ЕГН]	29.11.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	3000,00	600,00	3600,00	в брой	3600	29.11.2016	416/2
[ЕГН]	30.11.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	1250,00	250,00	1500,00	в брой	1500	30.11.2016	414/2
[ЕГН]	30.11.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	2000,00	400,00	2400,00	в брой	2400	30.11.2016	412/2

0000001068	25.11.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	4000,00	800,00	4800,00	в брой	4800	25.11.2016	418/2
[ЕГН]	23.12.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	2000,00	400,00	2400,00	в брой	2400	23.12.2016	408/2
[ЕГН]	29.12.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	1500,00	300,00	1800,00	в брой	1800	29.12.2016	406/2
[ЕГН]	14.12.2016	Т. - моторс 1999 ЕООД	4000,00	800,00	4800,00	в брой	4800	14.12.2016	410/2
			94750,00	18950,00	113700,00				

Дата	Контрагент/доставчик	ДО	ДДС	Общо	плащане	сума	дата	на стр./при л.
7.02.2017	Д. - петрол инвест ЕООД	6250,00	1250,00	7500,00	в брой	7500	не се чете	482/2
7.02.2017	Д. - петрол инвест ЕООД	2000,00	400,00	2400,00	в брой	2400	27.02.2017	486/2
8.02.2017	Д. - петрол инвест ЕООД	5500,00	1100,00	6600,00	в брой	6600	28.02.2017	480/2
8.02.2017	Д.-петрол инвест ЕООД	3000,00	600,00	3600,00	в брой	3600	28.02.2017	490/2

			16750,00	3350,00	20100,00			
--	--	--	----------	---------	----------	--	--	--

Дата	Контрагент/доставчик	ДО	ДДС	Общо	плащане	сума	дата	на стр./при л.
8.02.2017	Б. - кар 1992 ЕООД	6500,00	1300,00	7800,00	в брой	7800	28.02.2017	320/2
7.06.2017	Б. - кар 1992 ЕООД	5870,00	1174,00	7044,00	в брой	7044	27.06.2017	368/2
8.06.2017	Б. - кар 1992 ЕООД	4955,00	991,00	5946,00	в брой	5946	28.06.2017	364/2
9.06.2017	Б. - кар 1992 ЕООД	5050,00	1010,00	6060,00	в брой	6060	29.06.2017	360/2
0.06.2017	Б. - кар 1992 ЕООД	4125,00	825,00	4950,00	в брой	4950	30.06.2017	356/2
5.07.2017	Б. - кар 1992 ЕООД	6300,00	1260,00	7560,00	в брой	7560	05.07.2017	352/2
3.07.2017	Б. - кар 1992 ЕООД	4850,00	970,00	5820,00	в брой	5820	13.07.2017	348/2
1.07.2017	Б. - кар 1992 ЕООД	3208,33	641,67	3850,00	в брой	3850	21.07.2017	344/2
1.08.2017	Б. - кар 1992 ЕООД	5050,00	1010,00	6060,00	в брой	6060	11.08.2017	340/2
7.08.2017	Б. - кар 1992 ЕООД	4950,00	990,00	5940,00	в брой	5940	17.08.2017	336/2
1.08.2017	Б. - кар 1992 ЕООД	7500,00	1500,00	9000,00	в брой	9000	н се чете	332/2
6.10.2017	Б. - кар 1992 ЕООД	6500,00	1300,00	7800,00	в брой	7800	06.10.2017	328/2
5.10.2017	Б. - кар 1992 ЕООД	7000,00	1400,00	8400,00	в брой	8400	25.10.2017	324/2
		71858,33	14371,67	86230,00				

Дата	Контрагент/доставчик	ДО	ДДС	Общо	плащане	сума	дата	на стр./при л.
7.04.2017	В. груп ЕООД	2458,33	491,67	2950,00	няма данни			

[ЕГН]	28.04.2017	В. груп ЕООД	4118,33	823,67	4942,00	няма данни			
			6576,66	1315,33	7891,99				

Дата	Контрагент/доставчик	ДО	ДС	Общо	плащане	сума	дата	на стр./при л.
9.11.2017	ПИВ 1959 ЕООД	4233,33	846,67	5080,00	в брой	5880	не се чете	404/2
0.11.2017	ПИВ 1959 ЕООД	2850,00	570,00	3420,00	в брой	не се чете	20.11.2017	401/2
9.12.2017	ПИВ 1959 ЕООД	5500,00	1100,00	6600,00	в брой	6600	19.12.2017	394/2
1.12.2017	ПИВ 1959 ЕООД	7000,00	1400,00	8400,00	в брой	8400	21.12.2017	390/2
2.12.2017	ПИВ 1959 ЕООД	5000,00	1000,00	6000,00	в брой	6000	22.12.2017	388/2
8.12.2017	ПИВ 1959 ЕООД	4000,00	800,00	4800,00	в брой	4800	28.12.2017	386/2
1.12.2017	ПИВ 1959 ЕООД	7500,00	1500,00	9000,00	8 брой	9000	11.12.2017	398/2
3.12.2017	ПИВ 1959 ЕООД	8000,00	1600,00	9600,00	в брой	9600	13.12.2017	396/2
9.12.2017	ПИВ 1959 ЕООД	500,00	100,00	600,00	в брой	600	19.12.2017	392/2
8.02.2018	ПИВ 1959 ЕООД	5000,00	1000,00	6000,00	в брой	6000	28.02.2018	384/2
		49583,33	9916,67	59500,00				

След направен анализ на характера на стоките и услугите, които са предмет на процесите сделки, ВЛ е установило още, че

От доставчика Строителство и ремонти 50 - Услуга - СМР по протокол и Актив - строителен фургон

От доставчика М. 2005 България ЕООД - Стока

От доставчика РКР Г. ЕООД - Стока - гуми по опис; Стока - С. magnatec; Консумативи - авточасти; Стока - авточасти по опис; Услуга - авторемонтни услуги по протокол; Услуга - авторемонтни услуги

От доставчика Т. - моторс 1999 ЕООД - Стока - авточасти; Стока - резервни части; Услуга - авторемонтни услуги по договор; Материали - авточасти;

От доставчика Д. - петрол инвест ЕООД - Материали - резервни части; Услуга - транспорт и доставки; Материали - авточасти; Транспортни услуга

От доставчика Б. - кар 1992 ЕООД - Материали и части; Материали - акумулатори; Материали - гуми по опис; Материали - акумулатори; Материали - доставка на гуми

От доставчика В. груп ЕООД - Материали - резервни части

От доставчика ПИВ 1959 ЕООД - Материали - доставка на гуми; Материали - акумулатори; Акумулатори; Материали; Материали - доставка по опис; Гуми;

Съобразно предмета на процесните сделки следва, че същите са относими към основната дейност, която извършва жалбоподателя през ревизирания период.

Съгласно експертното становище, експертизата няма данни за последващите доставки, които оспорващата страна е направила във връзка с процесните доставки.

При изготвяне на експертното заключение вещото лице е използвало доказателствените материали, приложени по делото.

Съдът кредитира изготвената експертиза като компетентна, пълна и изчерпателна, съответна на събраните по делото доказателства.

При така установеното по фактите, по материалната законосъобразност на РА съдът формира следните правни изводи:

По своята същност правото на приспадане на данъчен кредит представлява сложен фактически състав, правните последици, от които могат да възникнат само ако са изпълнени всички образуващи го елементи. Безспорно прието в правната теория и практика е, че признаването на правото на приспадане на данъчен кредит е неразривно свързано с извършването на реална доставка по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9 от ЗДДС. Доставка на стока по смисъла на закона е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката, а доставка на услуга е всяко извършване на услуга. Безспорно е, че изводът за липса на реална доставка е плод на оценка на установени факти и обстоятелства от обективната действителност, т. е. прилагане на определени логически правила към обективно съществуващи факти. Като такава тя подлежи на контрол, т. е. винаги следва да бъде установено дали изводът за липса на реална доставка е изграден при правилна преценка на фактите и обстоятелствата, установени по време на ревизията. В този смисъл, при обжалването на ревизионния акт, не само ревизираното лице има задължение да докаже реалността на доставките, като положителен и благоприятен за него факт, свързан с възникването на право на данъчен кредит, но и следва да бъде установено доколко изводът на органа по приходите за липса на реални доставки е логически и правно издържан. Реалното извършване на една доставка е положителен факт от действителността, който при осъществяването си остава следи и за него съществуват преки и косвени доказателства. Всяка доставка на стока или услуга

представлява стопанска операция, която има две страни: доставчик и получател. Във връзка с това, всяка от страните трябва да притежава счетоводни и търговски регистри за съставени и осъществени сделки, както и писмени доказателства, които да докажат наличието на осъществените доставки. Липсата на такива съответно може да обоснове извода за липса на реално извършени доставки по смисъла на чл. 6, ал.1 и чл. 9, ал.1 от ЗДДС.

По силата на чл. 68, ал. 2 ЗДДС правото на данъчен кредит възниква когато ДДС стане изискуем. Съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 ЗДДС данъкът става изискуем към момента на настъпване на данъчно събитие. В общата хипотеза на чл. 25, ал. 2 ЗДДС данъчното събитие настъпва на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена /при доставка на стоки/ или услугата е извършена /при доставки на услуги/. Поради това и основната предпоставка, която следва да бъде установена за възникване и признаване на правото на данъчен кредит е действителното /реалното/ осъществяване на доставките и по - конкретно прехвърляне правото да се разпорежда като собственик със стоките и извършването на услугите. Наличието на реално осъществени доставки на стоки/услуги обосновава възникването на правото на приспадане по смисъла на чл. 68, ал. 2 във връзка с чл. 25, ал. 2 ЗДДС. Твърдението на данъчно задълженото лице за съществуващо право на приспадане на данъчен кредит, чийто субект е то, се въвежда с включване на размера на данъчния кредит в СД за съответния период по чл. 72, ал. 1 от ЗДДС и посочване на документа по чл. 71 в дневника за покупките за този период. По общото правило на чл. 154, ал. 1 от ГПК във вр. с § 2 от ПЗР на ДОПК в тежест на носителя на правото е да докаже осъществяването на предпоставките за възникването му. В тази връзка не е достатъчно притежаването на данъчния документ по чл. 71, т. 1 от ЗДДС, а е необходимо стоките и услугите по облагаемата доставка да са реално получени /арг. чл. 68, ал. 1, чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС/. При тази си обвързаност в ревизионното производство и пред съдебната инстанция данъчният субект следва да проведе главно пълно доказване на релевантните за претендираното право на данъчен кредит обстоятелства.

Материалната законосъобразност на изводите на ревизиращите органи съдят следва да провери по повод на осъществявания съдебен контрол, доколкото спорът е изцяло материалноправен – относно наличието на реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.6/9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС.

Понятието „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО не се отнася до прехвърлянето на собственост в предвидените от приложимото национално право форми, а включва всяка сделка по прехвърляне на материална вещь от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Дали това овластяване е резултат на прехвърляне на собственост или на учредяване на вещно право или е резултат на предаване на стоката от името и за сметка на доставчика като лице, което само я държи или я владее или което действа като комисионер (арг. от чл.14, § 2, б. в) от Директивата) или на прехвърляне на рисковете и ползите по повод стоката без фактическото ѝ предоставяне в държане, е въпрос на конкретния механизъм на всяка от спорните доставки, така както е претендиран от субектите по нея или се установява от съвкупната преценка на релевантните доказателства за всяка конкретна операция. Респ. липсата на доставка е основание да се откаже право на приспадане на ДК поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС – наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да

освободи от данъчна тежест всички реални икономически дейности. Самото осъществяване на доставка предполага доказване на фактически и правни действия, които да обезпечат действителното участие на търговеца в стопанския оборот, т.е. наличие на реална икономическа дейност.

Наличието на реална доставка е материалноправно изискване за признаване правото на ДК, респ. липсата на доставка е основание да се откаже това право поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС – наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест единствено реалните икономически дейности.

Изцяло в доказателствена тежест на ревизираното лице е да докаже твърдения от него, благоприятен положителен факт от обективната действителност, за наличие на реални доставки на стоки и услуги. Основание за този извод се намира, както в общата процесуална разпоредба на чл.154, ал.1 ГПК, така и в практиката на СЕС - т.37 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело C-78/12 „Е.-К“: лицето, което иска да приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това. Според даденото от СЕС тълкуване изводите за наличие на реални доставки на стоки или услуги, респ. липсата им, както и данните за знание у получателя за извършена от някой от доставчиците по веригата измама, следва да се направят въз основа на „обективни факти“ - факти и обстоятелства от обективната действителност, при съвкупната преценка на които може да се направи извод в подкрепа на едната или другата теза при общото разпределение на доказателствената тежест по чл.154, ал.1 ГПК и чл.170, ал.1 АПК. Такива обективни факти са всички онези доказателственорелевантни факти (според националната терминология), които стоят в определена връзка на зависимост с факт, релевантен за спорното право и поради тази си връзка, те са едно указание, че този факт се е осъществил. За разлика от правнорелевантните факти, които са определени в правната норма като предмет на доказване, доказателствените факти не са нормативно определени, защото изначално не е ясно кой факт може да се окаже във връзка на зависимост с правнорелевантен факт или кой факт може да бъде индиция, улика, мълчаливо да свидетелства относно осъществяването на правнорелевантен факт. Именно в тази връзка, а не като правнорелевантни факти, могат да се поставят въпросите и е относимо изследване на произхода на стоката, на съхранението, движението и приемо-предаването ѝ, защото всеки един от тези факти може да има доказателствено релевантно значение за спорния въпрос относно реалността на доставките съобразно твърдения от страните механизъм на настъпването им. Доводите на жалбоподателя за ирелевантност на тези обстоятелства са неоснователни.

Безспорно, нито правният способ на прехвърляне на собствеността върху стоките, нито произходът им, са елементи от фактическия състав на понятието за реалност на доставките на стоки. Но всеки един от тези факти е доказателствено релевантен и може „мълчаливо да свидетелства“ относно реалното фактическо положение, доколкото само реално осъществилите се стопански операции, свързани с реална икономическа дейност по реални доставки на стоки и услуги, използвани в действителната икономическа дейност на лицето, са релевантни към спорното право на приспадане на ДК.

Директива 2006/112/ЕО и принципът на данъчен неутралитет допускат националната юрисдикция да провери въз основа на цялостна преценка на всички обстоятелства по

случая дали самият издател на фактурата е извършил въпросната сделка, като вземе предвид всички обстоятелства по случая (т.50 и т.53 от решение на СЕС от 06.09.2012 г. по дело C-324/11 „G. T.“). Това предполага съвкупна преценка на всички фактически обстоятелства, които са специфични за всеки случай и зависят от процесуалната активност на страните по него. Националният съд следва да определи във всеки отделен случай в зависимост от фактите по делото дали е налице прехвърляне на правото на разпореждане със съответната вещь като собственик (т.34 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело C.78/12 E.-K ЕООД) и в съответствие с националните правила на доказването да направи обща преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства по спора (т.37 от същото решение), за целта на която преценка може да вземе предвид данни относно предхождащи или следващи доставки (т.38 от същото решение), като част от обективните данни за наличие или не на реални доставки. Когато документите, представени от получателя по спорните доставки, също разкриват нередовности, това следва да бъде отчетено при извършване на общата преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства в главното производство от националната юрисдикция (т.57 и т.63 от решение от 31.01.2013 г. по дело C-643/11 „ЛВК-56“ ЕООД).

Доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга (т. 29 от решение от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le R. d`Or) и само ако е налице пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. При доставките на услуги е относимо изследване дали при възлагане на услугата страните са договорили по достатъчно конкретен начин вида ѝ и дължимия резултат и какви отделни компоненти формират договорната цена, защото индивидуализираното в достатъчна степен възлагане улеснява проверката дали е налице достатъчно конкретизирано приемане на резултата от изпълнението. Предаването на резултата от извършената услуга трябва в пълнота да съответства на предмета на възложеното и да позволява пълна индивидуализация на извършеното – предмет, период, ползвани трудови и материални ресурси и направените във връзка с тях разходи от доставчика, както и данни къде се извършва приемо-предаване и между кои физически лица като представители на търговците, което е в съответствие със задължението им по чл.302 ТЗ.

По отношение на спорните доставки визираните принципни изисквания налагат следните изводи:

В откритото по молба на ответника производство по чл.193, ал.1 от ГПК по оспорване автентичността на подписите на управителите на търговските дружества, явяващи се доставчици „СТРОИТЕЛСТВО И РЕМОНТИ 50“ ЕООД, „МЪРЧ 2005 БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, „ВЕРСУС ГРУП“ ЕООД, „ДБС-ПЕТРОЛ-ИНВЕСТ“ЕООД, „РКР ГРУП“ЕООД, „ТЕКСИМ МОТОРС 1999“ ЕООД, „БАЛКАН-КАР-1992“ ЕООД и „ПИВ 1959“ ЕООД по доказателствата – всички спорни фактури, приемо-предавателни протоколи и договори съобразно разпределената му доказателствена тежест по чл. 193, ал.3 от ГПК, жалбоподателят не е ангажирал доказателства, поради което съдът приема оспорването за доказано, респ. оспорените документи не съдържат автентичен подпис на управител/представител на

доставчика. Предвид спецификата на различните видове документи, съдът приема следното: В правната теория се приема, че фактурата представлява частен свидетелстващ документ по смисъла на чл. 180 от ГПК. Частният свидетелстващ документ няма обвързваща съда материална доказателствена сила, каквато има официалния документ. Частният свидетелстващ документ има формална доказателствена сила, която обхваща единствено авторството на документа и изявленията, които се съдържат в него. При доказаното им оспорване, съдът приема, че доказателствената сила относно авторството на фактурите е опровергана чрез оборване на презумпцията по чл. 180 ГПК. В резултат от установяване на неистинността на документа съдът не е длъжен да приеме за автор посоченото лице. Въпреки това, същите не могат да бъдат изключвани от доказателствата по делото, противно на изразеното от ответника становище, тъй като съгласно чл.114, ал.1 от ЗДДС наличието/липсата на подписи на доставчиците по фактурите не е сред задължителните реквизити на този частен свидетелстващ документ. Същият ще бъде ценен от съда с оглед всички останали доказателства по делото. По отношение оспорване истинността на подписите в приемо-предавателните протоколи на управителите на всички доставчици. Визираните документи също съставляват частни удостоверителни документи, които не притежават материална доказателствена сила и обвързват съда с формалната си доказателствена сила, обхващаща авторството на документа и изявленията, съдържащи се в него. При доказано оспорване съдът намира че доказателствената сила относно авторството на приемо-предавателните протоколи е опровергана чрез оборване на презумпцията по чл.180 от ГПК и тук съдът не е длъжен да приеме за автор посоченото лице. При установена неавтентичност с оглед процесуалната пасивност на оспорващата страна , съдът при доказаното оспорване бива освободен от обвързващата го доказателствената сила и документът бива изключен от доказателствата по делото. По отношение оспорването на договорите, същите в правната теория се ангажират като частни диспозитивни документи, които не притежават материална доказателствена сила и обвързват съда с формалната си доказателствена сила, обхващаща авторството на документа и изявленията, съдържащи се в него. При доказано оспорване съдът намира че доказателствената сила относно авторството на приемо-предавателните протоколи е опровергана чрез оборване на презумпцията по чл.180 от ГПК и тук съдът не е длъжен да приеме за автор посоченото лице. При установена неавтентичност с оглед процесуалната пасивност на оспорващата страна , съдът при доказаното оспорване бива освободен от обвързващата го доказателствената сила и документът бива изключен от доказателствата по делото. Тук съществува една особеност – доколкото фактурите притежават минимално изискуемото съдържание по чл.114 от ЗДДС, измежду елементите на които не е подписът на доставчиците, то при положение, че същата е осчетоводена в счетоводството на получателя, включена е в дневника на покупки-продажбите и евентуално е ползван данъчен кредит по сделката, то при това положение от съдържанието на фактурите ще се установява съществените елементи на договорите /вид, количество, цена на стоките, описани във фактурите -Решение № 42/19.04.2010г. по т.д. № 593/2009г., II-ро търговско отделение на ВКС; Решение № 23/07.02.2011г. по т.д. № 588/2010г., II-ро търговско отделение на ВКС. Съдът не споделя наведените от оспорващата страна аргументи, че следва да бъдат кредитирани всички оспорени от ответната страна по реда на чл.193 от ГПК частни документи и да не бъдат изключвани като доказателства по настоящото дело, тъй като е недопустимо съдебно оспорване при положение, че същите документи са били представени на органа по приходите във времеви период, предхождащ датата на съдебното им оспорване с повече от половин година. Неотносимо в случая е обстоятелството, че визираните частни

документи са представени в хода на ревизионното производство, регламентираното в чл.193 от ГПК производство се развива в съдебната фаза на оспорване на ревизионния акт и е единствената възможност за ответника да оспори истинността и автентичността на частните документи, съответно същите да бъдат изключени от доказателствената съвкупност.

По отношение на спорните доставки изложените визираните принципни изисквания и доказано оспорване на частните документи, налагат следните изводи:

1. „Строителство и Ремонти 50“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] – в размер на 4646,94лв.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил: за фактура №108/24.08.2015г. с ДО 12273,60лв и ДДС 2454,72лв. с предмет услуга-СМР по протокол, Договор за предоставяне на персонал, сключен на 01.07.2015г. между Строителство и Ремонти 50 ЕООД /наемодател/ и Б.-Т. ООД /наемател/, Приложение №1 към договора за предоставяне на персонал, съдържащ списък на служителите и длъжност на 5 лица, Протокол /без дата/ за наем на персонал на следните длъжности багеристи – 3 служители, шофьори – 2 служители, валяк шофьор – 1 служител. Посочени са брой отработени дни, трудово възнаграждение, общо сума, както и обект: „Пречиствателна станция [населено място]“, Протокол без дата за наем на персонал.

С молба от 12.04.2022 г. ответникът е оспорил подписа на управителя на доставчика под така представените доказателства. В откритото производство по реда на чл.193, ал.1 ГПК жалбоподателят не е ангажирал доказателства съобразно разпределената му доказателствена тежест по чл.193, ал.3 ГПК, поради което съдът приема оспорването за доказано, респ. оспорените документи не съдържат автентичен подпис на управител/представител на доставчика. Същите / с изключение на фактурата по аргументите, посочени от съда по-горе/ не се ценят от съда, поради което от тях не може с достатъчна точност да бъде индивидуализиран предмета на правоотношението, не се установява и пряката връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. Във фактурата фигурира вид на услуга „СМР по протокол“ мярка 1, количество 1 и обща сума. Процесният протокол за наем на персонал, не съдържа дата и същият е приложение към договора за предоставяне на персонал, които не се ценят от съда. Предвид това не може да се установи, че предаването на резултата от услугата в пълнота съответства на предмета на възложеното и не позволява пълна индивидуализация на извършеното – предмет, ползване на трудови ресурси и направените във връзка с тях разходи от доставчика. Поради това и процесната фактура с предмет услуга: СМР по протокол не отговаря на изискванията на чл.114, ал.1, т.9 ЗДДС и на чл.226 от Директива 2006/112 за конкретизиране на вида на услугата. В нея е посочено количество 1 и обща сума и еднаква обща и единична цена, което пречатства възможността да се индивидуализира предмета а доставките, както и да се изследва начина на формиране на договорната цена и дали тя представлява действителната равностойност на предоставената услуга съобразно тълкуването на т. 29 от Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le R. d`Or.

Дори и да се приеме, че фактурата е с изискуемото съдържание по чл. 226 от Директива 2006/112, към същата не са ценени другите съпътстващи издаването ѝ документи- приемо-предавателни протоколи, описание на извършените по вид, количество и стойност СМР, за да може да се приеме свързаността ѝ с предмета на договора, съобразно описанието във фактурата. При

положение, че жалбоподателят в настоящото производство бе установил свързаността на фактурата с предмета на договора, то следва да се има предвид, че при спор дали услугата е действително извършена от издателя на фактурата (пряко или косвено), по която се претендира право на данъчен кредит, изследването е дали той или неговият доставчик имат материален и кадрови потенциал за извършването ѝ, съответното дали са изпълнени изискванията на ЗСч. и счетоводните стандарти за нейното осчетоводяване. В настоящия случай липсват безспорни ангажирани по делото доказателства, както относно потенциалната възможност за осъществяване на доставката а именно материално-техническата и кадрова обезпеченост на доставчика, така и доказателства, сочещи прякото ѝ реализиране.

Противен извод не следва от приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза (ССЕ), която установява редовно счетоводно отразяване на фактурите в счетоводството на жалбоподателя. Счетоводството е производно и отразяването в него на първични счетоводни документи, които не отразяват действителна стопанска операция, не обосновава реалност на доставките. Константна е съдебната практика, че наличието на редовно счетоводно отразяване на фактурите при доставчика и получателя не е достатъчно за категоричен извод за реалност на доставките. Още повече, че вещото лице не е проверило счетоводството на доставчиците. По идентични съображения не следва да се кредитират данните в ССЕ за осъществено плащане по спорната фактура, тъй като то е направено по банков път, без да са приложени банкови извлечения за това. Също така, въпреки, че съобразно предмета на сделката и относимостта ѝ към основната дейност на жалбоподателя, извършвана през ревизирания период, вещото лице е отговорило на въпрос №5, че няма данни за последващи доставки, направени от жалбоподателя във връзка с процесните доставки.

Съвкупната преценка на описаните обстоятелства потвърждава тезата на приходните органи единствено за документално оформление на отношенията, на които не съответстват реални стопански операции.

Участието на жалбоподателя в документално оформление на отношенията, без на същите да съответстват реални стопански операции, е указание за неговата недобросъвестност. Когато липсата на доставка (в твърдения вид и обем стоки) произтича от собствените действия на получателя по доставката, същият е невъзможно да не знае, че тя е недействителна, поради което е налице и субективния елемент на знание за участие в злоупотреба с ДДС.

Противно на твърденията в жалбата, жалбоподателят не доказва, включително чрез приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, наличие на последваща реализация на стоките.

Аналогичен е изводът на съда по отношение другата представена фактура №123/30.11.2015г. с данъчна основа 7113,54лв и ДДС в размер 1422,71 за същия вид услуга „СМР по протокол“ между жалбоподателя и коментирания доставчик с представени от жалбоподателя: договор за предоставяне на персонал от 30.10.2015г. и Приложение №1 към договора с посочени пет лица: багерист-2 лица, шофьор валяк – 1 лице и шофьор – 2 лица за обект „Североизточна скоростна тангента“, Протокол от 30.10.2015г. за наем на персонал. Същите частни документи са оспорени по реда на чл.193 от ГПК и съдът намира оспорването за доказано с аргументи по-горе.

Следователно договорът с приложение №1 и протоколът от 30.10.2015г. не се ценят от настоящия състав, поради което и издадената фактура не отговаря на изискванията на чл.114, ал.1, т.9 от ЗДДС.

Съответно последната процесна фактура с този доставчик е с №97/30.04.2015г. с данъчна основа 11777,68 и ДДС в размер 2355,54 за услуга „СМР по протокол“ с получател Б. Т. ООД и доставчик „Строителство и ремонти 50“ ЕООД. От жалбоподателя са представени: Договор за СМР от 30.10.2015г. на обект Реконструкция и модернизация на съществуваща стопанска постройка /Селскостопанска сграда /кравеферма/ с идентификатор №67636,212,65,1 М., област С.. Със същия договор СМР са съгласно Приложение №1 в размер на 11546,94лв без ДДС и предметът на договора се извършва с двустранни приемо-предавателни протоколи; Приложение №1 към договора; Протокол №1/30.10.2014г, Протокол №2/17.11.2014г, Протокол №3/02.12.2014г., Протокол №4/23.12.2014г, Протокол №5/16.01.2015г.Протокол№6/03.02.2015г. и Протокол №7/09.04.2015г. Тук изводите на съда са идентични с дадените по предходните две фактури, пак предвид липсата на процесуална активност от страна на жалбоподателя в откритото производство по оспорване автентичността на подписа на доставчика, в лицето на неговия управител/упълномощено лице и приетото от съда за доказано оспорване на гореописаните частни документи . Още повече, че визираните протоколи от №1 до №7 установяват завършването и заплащането на натурални видове СМР към дати, предхождащи датата на сключването на договора, а самата фактура също се явява издадена на дата, предхождаща датата на сключването на договора, в който не фигурира клауза за авансово плащане, а напротив – плащането се осъществява след приключване на съответните СМР и след подписване и приемане на ППП за реално извършени дейности.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорните фактури, издадени от „Строителство и ремонти 50“ ЕООД, не документират реални доставки на услуги по смисъла на чл.9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

2. „Мърч 2005 България“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] – в размер на 2000 лв.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил: фактура №5028/30.05.2015г. с наименование на стоката Евро палети /употребявани/ мярка бр., количество 2000, единична цена 5 и стойност 10000лв. Същата е с данъчна основа 10000лв. и ДДС в размер 2000лв, Договор за спонсорство и реклама от 30.05.2015г. със стани Б. Т. ООД /спонсор/, Т. Мотор Спорт [населено място] /спонсориран/ чрез упълномощено лице „Мърч 2005 България“ ЕООД, Стокова разписка №45/01.06.2015г. за 1000бр. евро палети и Стокова Разписка №46/02.06.2015г. за 1000бр. евро палети.

С молба от 12.04.2022 г. ответникът е оспорил подписа на управителя на доставчика под така представените доказателства. В откритото производство по реда на чл.193, ал.1 ГПК жалбоподателят не е ангажирал доказателства съобразно разпределената му доказателствена тежест по чл.193, ал.3 ГПК, поради което съдът приема оспорването за доказано, респ. оспорените документи не съдържат автентичен подпис на управител/представител на доставчика. Дължим е извод за липса на

реално осъществено приемо-предаване на стоките по спорните фактури, поради което не е осъществено изискването за „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО като сделка по прехвърляне на материална вещь от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Изложеното потвърждава изводите на приходните органи за липса на реални доставки на стоки по спорните фактури като материалноправно основание за признаване на правото на данъчен кредит.

Противен извод не следва от приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза (ССЕ), която установява редовно счетоводно отразяване на фактурите в счетоводството на жалбоподателя. Счетоводството е производно и отразяването в него на първични счетоводни документи, които не отразяват действителна стопанска операция, не обосновава реалност на доставките. Константна е съдебната практика, че наличието на редовно счетоводно отразяване на фактурите при доставчика и получателя не е достатъчно за категоричен извод за реалност на доставките. Още повече, че вещото лице не е проверило счетоводството на доставчиците. По идентични съображения не следва да се кредитират данните в ССЕ за осъществено плащане в брой по спорната фактура, тъй като то е направено единствено въз основа на фискални касови бонове. Също така, въпреки, че съобразно предмета на сделката и относимостта ѝ към основната дейност на жалбоподателя, извършвана през ревизирания период, вещото лице е изразило в отговор на въпрос №5, че няма данни за последващи доставки, направени от жалбоподателя във връзка с процесните доставки.

Съвкупната преценка на описаните обстоятелства потвърждава тезата на приходните органи единствено за документално оформление на отношенията, на които не съответстват реални стопански операции.

Участието на жалбоподателя в документално оформление на отношенията, без на същите да съответстват реални стопански операции, е указание за неговата недобросъвестност. Когато липсата на доставка (в твърдения вид и обем стоки) произтича от собствените действия на получателя по доставката, същият е невъзможно да не знае, че тя е недействителна, поради което е налице и субективния елемент на знание за участие в злоупотреба с ДДС.

Противно на твърденията в жалбата, жалбоподателят не доказва, включително чрез приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, наличие на последваща реализация на стоките като косвено указание за реалност на спорните доставки.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорната фактура, издадена от „Мърч 2005 България“ ЕООД, не документират реални доставки на стоки по смисъла на чл.6, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

3. „ДБС Петрол Инвест“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] в размер на 3350лв.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил: Фактура №127/27.02.17г. с ДО 6250лв. и ДДС в размер 1250лв. с предмет „Материали – резервни части“, Фактура №130/27.02.2017г. с данъчна основа 2000лв. и ДДС в размер 400лв. с предмет услуга – транспорт и доставки, фактура №131/28.02.2017г. с данъчна основа 5500лв. и ДДС

в размер 1100лв. с предмет „Материали – авточасти“, фактура №132/28.02.2017г. с данъчна основа 3000лв. и ДДС в размер 600лв. и предмет „Транспортна услуга“, приемо-предавателни протоколи, фискални бонове и Договор от 28.11.2016г. между Б. Т. ООД /възложител/ и Д. Петрол Инвест ЕООД /изпълнител/ с предмет извършване на транспортна услуга в [населено място] с тежкотоварен автомобил.

С молба от 12.04.2022 г. ответникът е оспорил подписа на управителя на доставчика в представените ППП, договори и фактури. В откритото производство по реда на чл.193, ал.1 ГПК жалбоподателят не е ангажирал доказателства съобразно разпределената му доказателствена тежест по чл.193, ал.3 ГПК, поради което съдът приема оспорването за доказано, респ. оспорените документи не съдържат автентичен подпис на управителя на доставчика. Приемо- предавателните протоколи и договори са Дължим е извод за липса на реално осъществено приемо-предаване на стоките по спорните фактури, поради което не е осъществено изискването за „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО като сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Съображенията са като при предходния доставчик и не следва да се преповтарят. Също така липсата на други доказателства, съпътстващи спорните доставки, от които да е възможно да се установи на кои превозни средства са извършени ремонти, къде са вложени резервните части, препятства възможността да се прецени, че ползваният данъчен кредит от доставчика е свързан с извършваната дейност от Б. Т. ООД.

Относно спорните фактури с предмет транспортни услуги следва да се отбележи, че те не отговарят на изискванията на чл.114, ал.1, т.9 ЗДДС и на чл.226 от Директива 2006/112 за конкретизиране на вида на услугата. В тях е посочено количество 1 и еднаква обща и единична цена, което препятства възможността да се индивидуализира предметът на доставките, както и да се изследва начина на формиране на договорната цена и дали тя представлява действителната равностойност на предоставената услуга съобразно тълкуването на т. 29 от Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le R. d`Or.

Дори и да се приеме, че фактурите за услуги са съответстват на чл.114, ал.1, т.9 от ЗДДС, то предметът, описан във фактурата и съответно в договора, предвид липсата на идентификационни данни за товарните автомобили, с които ще се извършват транспортните услуги, както и информация за начална и крайна точка на всеки от курсовете, липсата на представени пътни листове и/или документи за товара, поради което и приходните органи са извършили служебна справка за кадровата обезпеченост на доставчика и техните длъжности, като е отчетено липсата на назначено лице шофьор. Това е обосновоало извод за липса на доказателства за извършената транспортна услуга.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорните фактури, издадени от „ДБС Петрол Инвест“ ЕООД, не документират реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.6/9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

4.“Версус груп“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] в размер на 1315,34лв.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил: Фактура №148/27.04.2017г. с

данъчна основа 2458,33лв. и ДДС в размер 491,67лв. и фактура №156/28.04.2017г. с данъчна основа 4118,33лв и ДДС в размер 823,67лв. и двете с предмет резервни авточасти.

Ревизираното дружество не е представило никакви доказателства, свързани с издадените му фактури. Липсата на придружаващи фактурите документи, съдържащи данни относно справка за фактурираните материали, автомобилите съставляват ли ДМА на жалбоподателя, кой е извършил ремонта на автомобилите, както и дали придобитите материали са във връзка с извършваната дейност, мястото и физическите лица, представители на търговците, между които е осъществено приемо-предаване на достатъчно конкретизирани по вид, количество, единична и обща цена, стоки, благамира наличието на реално предаване по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112. Съображенията са като при втория доставчик и не следва да се преповтарят.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорните фактури, издадени от „Версус груп“ ЕООД, не документират реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.6/9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

5. „РКР-Груп“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] в размер 9183,33лв.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил: фактура №533/26.07.16г. с данъчна основа 5666,67лв. и ДДС в размер 1133,33лв. с предмет стока – гуми по опис, приемо предавателен протокол от 26.07.16г. , фактура №534/27.07.16г. с ДО 4250лв. и ДДС в размер 850 за стока със стокова разписка, фактура №535/27.07.16г. с ДО 5000лв. и ДДС в размер 1000лв. за стока – доставка на гуми по опис с ППП от 27.07.2016г., фактура 101/05.09.16г. с ДО 7350лв. и ДДС в размер 1470 с предмет консумативи – авточасти по опис с оферта за авторемонтни услуги и ППП от 05.09.2016г., фактура №102/09.09.2016г. с ДО 6980 и ДДС 1396лв с предмет стока – авточасти по опис, ППП от 09.09.16г. за авточасти, фактура №103/15.09.16г. с ДО 3680 и ДДС в размер 736лв. с предмет услуга – авторемонтни услуги по приемо предавателен протокол, оферта за авторемонтни услуги и ППП от 15.09.16г. с описани в него авторемонтни услуги, фактура 104/20.09.16г. с ДО 5640лв. и ДДС 1128лв. за стока – авточасти с оферта за авторемонтни услуги и ППП от 05.09.16г. за описани в него авточасти и фактура №105/27.09.2016г. с ДО 7350лв. и ДДС в размер 1470лв. за авторемонтни услуги с приложен ППП от 27.09.16г.

С молба от 12.04.2022 г. ответникът е оспорил подписа на управителя на доставчика в представените ППП, договори и фактури. В откритото производство по реда на чл.193, ал.1 ГПК жалбоподателят не е ангажирал доказателства съобразно разпределената му доказателствена тежест по чл.193, ал.3 ГПК, поради което съдът приема оспорването за доказано, респ. оспорените документи не съдържат автентичен подпис на управителя на доставчика. За приемо предавателните протоколи и договори, съобразно чл.194, ал.2 ГПК биват изключени от доказателствата, поради което е дължим извод за липса на реално осъществено приемо-предаване на стоките по спорните фактури, поради което не е осъществено изискването за „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО като сделка по прехвърляне на материална вещь от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като

собственик. Съображенията са като при предходния доставчик и не следва да се преповтарят. Също така липата на други доказателства, съпътстващи спорните доставки, от които да е възможно да се установи на кои превозни средства са извършени ремонти, къде са вложени резервните части, препятства възможността да се прецени, че ползваният данъчен кредит от доставчика е свързан с извършваната дейност от Б. Т. ООД.

Относно спорните фактури с предмет авторемонтни услуги следва да се отбележи, че те не отговарят на изискванията на чл.114, ал.1, т.9 ЗДДС и на чл.226 от Директива 2006/112 за конкретизиране на вида на услугата. В тях е посочено количество мярка брой, количество 1 и еднаква обща и единична цена, което препятства възможността да се индивидуализира предметът на доставките, както и да се изследва начина на формиране на договорната цена и дали тя представлява действителната равностойност на предоставената услуга съобразно тълкуването на т. 29 от Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le R. d'Or.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорните фактури, издадени от „РКР-Груп“ ЕООД, не документират реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.6/9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

6.“Тексим Моторс 1999“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] в размер 18950лв.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил: 21 брой фактури , подробно описани в приетото заключение на ВЛ по назначената ССЧЕ /л.4-6/ и съответно стр.41-45 от Ревизионния доклад, издадени през м.07.2016г., м.08.2016г., м.10.16, м.11.2016г. и м.12.2016г. всички са с предмет авторемонтни части и авторемонтни услуги по ППП, договор за авторемонтни услуги от 03.08.2016г. между Б. Т. ООД /възложител/ и „Тексим-Моторс – 1999“ ЕООД /изпълнител/ с предмет извършване на ремонтни услуги на служебните автомобили и строителна техника, Декларация, с която управителят на дружеството декларира че е извършил от свое име търговски сделки, спадащи към предмета на дейност на представляваното от него дружество, Приемо-предавателни протоколи описи на резервни части и фискални бонове

С молба от 12.04.2022 г. ответникът е оспорил подписа на управителя на доставчика в представените ППП, договори и фактури. В откритото производство по реда на чл.193, ал.1 ГПК жалбоподателят не е ангажирал доказателства съобразно разпределената му доказателствена тежест по чл.193, ал.3 ГПК, поради което съдът приема оспорването за доказано, респ. оспорените документи не съдържат автентичен подпис на управителя на доставчика. За приемо предавателните протоколи и договори, съобразно чл.194, ал.2 ГПК биват изключени от доказателствата, поради което е дължим извод за липса на реално осъществено приемо-предаване на стоките по спорните фактури, поради което не е осъществено изискването за „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО като сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Съображенията са като при предходния доставчик и не следва да се преповтарят. Също така липата на други доказателства, съпътстващи спорните доставки, от които да е възможно да се установи на кои превозни средства са извършени ремонти, къде са вложени резервните части, препятства възможността да

се прецени, че ползваният данъчен кредит от доставчика е свързан с извършваната дейност от Б. Т. ООД.

Относно спорните фактури с предмет авторемонтни услуги следва да се отбележи, че те не отговарят на изискванията на чл.114, ал.1, т.9 ЗДДС и на чл.226 от Директива 2006/112 за конкретизиране на вида на услугата. В тях е посочено мярка брой, количество 1 и еднаква обща и единична цена, което препятства възможността да се индивидуализира предметът на доставките/услугите, както и да се изследва начина на формиране на договорната цена и дали тя представлява действителната равностойност на предоставената услуга съобразно тълкуването на т. 29 от Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le R. d`Or.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорните фактури, издадени от „Тексим Моторс 1999“ ЕООД, не документират реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.6/9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

7. „Балкан-Кар-1992“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] в размер 14371,67лв.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил: 12 броя фактури, подробно описани в приетото заключение на ВЛ по назначената ССЧЕ /л.6-7/ и съответно стр.45-48 от Ревизионния доклад, всички са с предмет доставка акумулатори, гуми, резервни авточасти, копия от фискални бонове и приемо-предавателни протоколи.

С молба от 12.04.2022 г. ответникът е оспорил подписа на управителя на доставчика в представените ППП, договори и фактури. В откритото производство по реда на чл.193, ал.1 ГПК жалбоподателят не е ангажирал доказателства съобразно разпределената му доказателствена тежест по чл.193, ал.3 ГПК, поради което съдът приема оспорването за доказано, респ. оспорените документи не съдържат автентичен подпис на управителя на доставчика. За приемо-предавателните протоколи, съобразно чл.194, ал.2 ГПК биват изключени от доказателствата, поради което е дължим извод за липса на реално осъществено приемо-предаване на стоките по спорните фактури, поради което не е осъществено изискването за „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО като сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Съображенията са като при предходния доставчик и не следва да се преповтарят. Също така липсата на други доказателства, съпътстващи спорните доставки, от които да е възможно да се установи на кои превозни средства са извършени ремонти, къде са вложени резервните части, препятства възможността да се прецени, че ползваният данъчен кредит от доставчика е свързан с извършваната дейност от Б. Т. ООД.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорните фактури, издадени от „Балкан-Кар 1992“ ЕООД, не документират реални доставки на стоки по смисъла на чл.6, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

8. „ПИВ 1959“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] в размер 9916,67лв.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил: 10 броя фактури , подробно описани в приетото заключение на ВЛ по назначената ССЧЕ /л.7-8/ и съответно стр.48-49 от Ревизионния доклад, през м.11.2017г. и м.12.2017г. и м.03.2018г. всички са с предмет доставка акумулатори, гуми, стопи по опис, копия договори, приемо-предавателни протоколи, документи за разплащания

С молба от 12.04.2022 г. ответникът е оспорил подписа на управителя на доставчика в представените ППП, договори и фактури. В откритото производство по реда на чл.193, ал.1 ГПК жалбоподателят не е ангажирал доказателства съобразно разпределената му доказателствена тежест по чл.193, ал.3 ГПК, поради което съдът приема оспорването за доказано, респ. оспорените документи не съдържат автентичен подпис на управителя на доставчика. За приемо предавателните протоколи и договорите, съобразно чл.194, ал.2 ГПК биват изключени от доказателствата, поради което е дължим извод за липса на реално осъществено приемо-предаване на стоките по спорните фактури, поради което не е осъществено изискването за „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО като сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Съображенията са като при предходния доставчик и не следва да се преповтарят. Също така липсата на други доказателства, съпътстващи спорните доставки, от които да е възможно да се установи на кои превозни средства са извършени ремонти, къде са вложени резервните части, препятства възможността да се прецени, че ползваният данъчен кредит от доставчика е свързан с извършваната дейност от Б. Т. ООД.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорните фактури, издадени от “Балкан-Кар 1992“ ЕООД, не документират реални доставки на стоки/услуги по смисъла на чл.6/9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

По тези доводи и на основание чл.160, ал.1 ДОПК е дължимо изцяло отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение съобразно обжалваемия интерес от 97320,31 лв., или възнаграждение в размер на 3228,56 лв. съгласно чл.8, ал.1 вр. чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1 / 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, III-то отделение, 67-и състав,

Р Е Ш И

:

ОТХВЪРЛЯ ИЗЦЯЛО жалбата на „Булкон-Транс“ ООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от Н. П. Х. чрез адв. В. Б. и адв. Т. Т., със съдебен адрес –гр.С., [улица], ет.2 срещу

Ревизионен акт №Р-22002220002738-091-001/04.03.2021г., издаден от Т. П. Н. - орган, възложил ревизията, и Т. И. В. - ръководител на ревизията, частично потвърден с Решение № 1178/03.08.2021г. на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП в частта, с която е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 97320,31 лв., за данъчни периоди от м. 04.2015 г. до м. 05.2015 г., от м. 07.2015 г. до м. 04. 2016 г., от м. 06.2016 г. до м. 12. 2016 г., от м. 02.2017 г. до м. 08.2017 г. и от м. 10.2017 г. до м.03.2018 г.

ОСЪЖДА „Булкон-Транс“ ООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер на 3228,56 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: